

N:o 42.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående aflöning åt tjänstemän vid Vadstena hospital och asyl; gifven Stockholms slott den 28 mars 1896.

Under åberopande af bifogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen dels att, beträffande Vadstena hospital och asyl, förenade till en anstalt, godkänna följande aflöningsstat för nedannämnde tjänstemän, nemligen:

öfverläkaren kr. 7,500: —

jemte boställsvåning, ved och elektrisk belysning, dock med skyldighet för öfverläkaren att, intill dess annorlunda bestämmes, i stället för boställsvåning åtnöjas med en hyresersättning af 1,200 kronor årligen;

två biträdande läkare, hvardera 2,500 kronor, » 5,000: —

jemte för hvardera bostad med möbler och sängkläder, lyse, ved, tvätt och första klassens kost;

sysslomannen » 4,000: —

jemte boställsvåning och ved;

dels att i fråga om tillämpningen af denna stat förklara, att enahanda föreskrifter, som af Kongl. Maj:t, i öfverensstämmelse med Riksdagens beslut, redan beträffande stat för tjänstemän vid Stockholms med flera hospital meddelats om den kontanta aflönings fördelning i lön och tjänstgöringspenningar, om förändring i biträdande läkares aflöning under vissa förhållanden samt om förbud för öfverläkaren att utom hospitalet utöfva annan än viss praktik, äfven skola gälla för bemälda tjänstemän vid Vadstena hospital och asyl;

dels att, på det Kongl. Maj:t må komma i tillfälle att lemna arfvode

åt, förutom en förste bokhållare, äfven en andre bokhållare vid ifrågasvarande anstalter samt bereda höjning i nu utgående arfvoden åt predikanten och sekreteraren vid hospitalet för tienstgöring vid de förenade anstalterna, med 1,400 kronor öka det belopp af högst 19,900 kronor, som af Riksdagen åren 1885, 1886, 1893 och 1894 beviljats till arfvoden åt motsvarande tjenstemän vid vissa anstalter för sinnessjuke;

dels ock att medgifva, att ej mindre nyssberörda belopp, 1,400 kronor, än äfven hvad som erfordras för beredande af förenämnda aflöningsförmåner åt läkarne och sysslomannen vid Vadstena hospital och asyl samt naturaförmåner åt så väl förste som andre bokhållaren lika med nuvarande bokhållarens må utgå af förslagsanslaget till hospitals underhåll.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

G. F. Gilljam.

*Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 28
mars 1896.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHJELM,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
WERSÄLL,
ANNERSTEDT.

Departementschefen, statsrådet Gilljam yttrade:

Med anledning af en utaf Eders Kongl. Maj:t den 21 februari 1885
aflåten proposition beslöt Riksdagen, enligt skrifvelse den 20 maj samma
år, godkänna aflöningsstat för, bland andra hospitalstjenstemän, öfverläkare,

biträdande läkare och syssloman vid Vadstena hospital. Denna stat upptog för öfverläkaren	kr. 6,500: —
jemte boställsvåning och ved; dock med skyldighet för öfverläkaren att, intilldess annorlunda bestämdes, i stället för boställsvåning åtnöjas med en hyresersättning af 1,200 kronor årligen;	
biträdande läkaren	» 2,500: —
jemte bostad med möbler och sängkläder, lyse, ved, tvätt och första klassens kost;	
sysslomannen	» 3,200: —
jemte boställsvåning och ved;	
och skulle nämnda aflöningar utgå af förslagsanslaget till hospitals underhåll.	

Beträffande tillämpningen af denna lönestat beslöt Riksdagen, att två tredjedelar af den kontanta aflöningen skulle utgöra lön och en tredjedel tjänstgöringspenningar; att biträdande läkare, som vore medicine licentiat och bodde vid hospitalet, skulle ega att utöfver den i staten bestämda aflöning bekomma årligen 1,000 kronor, under vilkor att han icke med befattningen såsom biträdande läkare förenade annan tjänst; samt att för biträdande läkare, som icke vore boende vid hospitalet, aflöningen i alla händelser skulle utgå med endast 2,000 kronor om året utan någon rätt till naturaförmåner; hvarjemte Riksdagen vid åtnjutande af den nya lönestaten fäste för öfverläkaren det vilkor, att öfverläkaren icke finge utom hospitalet utöfva enskild praktik mot betalning med undantag af hvad som rörde sinnessjukdomar.

I skrifvelsen anmälde Riksdagen tillika, att Riksdagen medgifvit, att till arfvoden åt, jemte andra, de vid nämnda hospital erforderliga tjänstemän, hvilka ej vore i lönestaten upptagna, Eders Kongl. Maj:t finge förutom de naturaförmåner, som af Eders Kongl. Maj:t redan vore bestämda, använda ett kontant belopp af högst 16,000 kronor af förslagsanslaget till hospitals underhåll.

Angående sist omförmälda tjänster vid Vadstena hospital hade medicinalstyrelsen i underdånig skrifvelse den 29 september 1884 föreslagit, att för dem måtte fastställas följande aflöningsstat:

bokhållaren, arfvode	kr. 600: —
jemte husrum, lyse, ved och första klassens kost;	
predikanten	» 800: —
jemte bostad, lyse, ved och första klassens kost;	
sekreteraren, arfvode	» 800: —.

Vid föredragning den 5 juni 1885 af Riksdagens och medicinalstyrel-

sens berörda skrivelser faststälde Eders Kongl. Maj:t till efterrättelse från början af år 1886 ej mindre nyss omförmälda aflöningsstat för öfverläkaren, biträdande läkaren och sysslomannen vid Vadstena hospital, jemte de af Riksdagen i afseende på denna stats tillämpning föreskrifna bestämmelser och vilkor, än äfven den af medicinalstyrelsen för öfrige tjänstemän vid hospitalet föreslagna aflöningsstaten, så vidt angick dessas i staten upptagna kontanta aflöning, dock att den för samtliga sistnämnde tjänstemän vore att betrakta såsom arfvode; och skulle de dessutom åtnjuta de redan bestämda naturaförmåner, som funnos i medicinalstyrelsens förslag upptagna, att liksom arfvodet utgå af förslagsanslaget till hospitals underhåll. Hvad sålunda blifvit stadgadt skulle dock icke ega tillämpning på dåvarande innehafvare af ifrågavarande befattningar förr än, hvad vidkom dem, som voro endast för viss tid förordnade, denna tid förflutit eller de förklarar sig villige att derförinnan ingå på de nya aflöningsvilkoren och, beträffande dem, som innehade fullmagt å sina embeten eller tjänster, de sjelfve sådant medgifvit.

Sedan bristen på platser för vård af dertill berättigade sinnessjuka väckt tanken på inrättandet vid Vadstena af en asyl, begärde Eders Kongl. Maj:t i proposition till 1892 års riksdag, bland annat, anslag för inköp af en för ändamålet lämplig egendom i nämnda stad och för asylens anordnande derstädes. Riksdagen beviljade äfven de erforderliga medlen, och asylen blef under de följande åren anordnad å den för densamma afsedda plats. När asylen började nalkas sin fullbordan, gjorde Eders Kongl. Maj:t, på anhållan af medicinalstyrelsen, år 1894 framställning till Riksdagen om godkännande af följande aflöningsförmåner för en biträdande läkare vid Vadstena asyl, nemligen en kontant aflöning af 2,500 kronor jemte bostad med möbler och sängkläder, lyse, ved, tvätt och första klassens kost, samt om medgifvande att de i nådiga brefvet den 5 juni 1885 angående aflöning åt läkare och andra tjänstemän vid åtskilliga hospital meddelade bestämmelser måtte lända till efterrättelse jemväl i afseende på biträdande läkaren vid Vadstena asyl, äfvensom att denne läkares aflöningsförmåner finge utgå af förslagsanslaget till hospitals underhåll.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning blef af Riksdagen bifallen; i sammanhang hvarmed Riksdagen förklarade sig anse, att anledning till crinran icke förefunnes mot att, på sätt medicinalstyrelsen vid nyssberörda anhållan tillika föreslagit, ersättning till öfverläkaren, sysslomannen och predikanten vid hospitalet för deras genom tjänstgöring jemväl vid asylen ökade arbete under de första åren efter asylens öppnande utanordnades från förslagsanslaget till hospitals underhåll, utan att i särskilda fall underställas Riksdagens pröfning.

Med tillkännagifvande att Riksdagen bifallit Eders Kongl. Maj:ts omnämnda framställning anbefalde Eders Kongl. Maj:t i skrifvelse till medicinalstyrelsen den 1 juni 1894 styrelsen att i vederbörlig ordning förordna biträdande läkare vid Vadstena asyl att från den tid efter ingången af år 1895, då asylen kunde tagas i bruk, tillträda sin befattning; hvarjemte Eders Kongl. Maj:t bemyndigade medicinalstyrelsen att af anslaget till hospitals underhåll tills vidare tilldela öfverläkaren, sysslomannen och predikanten vid Vadstena hospital tillfällig ersättning i mån af det ökade arbete, som deras tjänstgöring i motsvarande egenskap vid asylen kräfde; och skulle medicinalstyrelsen ega att framdeles, efter vunnen erfarenhet angående ökningen af sistnämnda tre tjänstemäns arbete, till Eders Kongl. Maj:t inkomma med framställning angående bestämd löneförhöjning för dem.

På sätt framgår af det vid Eders Kongl. Maj:ts förutnämnda proposition till 1892 års riksdag fogade utdrag af protokollet öfver ecklesiastik-ärenden, afsågs redan från början, att, till minskande af utgifterna såväl för asylens första anläggning som ock för den årliga driftkostnaden, asylen och hospitalet i Vadstena skulle förvaltas såsom en gemensam anstalt samt asylen användas uteslutande för män och hospitalet för vård af qvinnor. De båda anstalterna äro visserligen belägna, asylen i sydvästra delen af staden och hospitalet i stadens nordöstra del, men afståndet mellan de båda anstalterna utgör dock blott omkring 1,840 fot och de äro sinsemellan förenade med en smalspårig jernväg. När under senare delen af år 1895 asylen blef färdig att tagas i bruk, ingick medicinalstyrelsen till Eders Kongl. Maj:t med en underdånig framställning om sättande i verket af asylens och hospitalets, såsom nyss nämnts, afsedda förening och om föreskrift att anstalterna för framtiden skulle benämnas Vadstena hospital och asyl. Tillika hemställde medicinalstyrelsen på anförda skäl, att alla sinnessjuka män å hospitalet, med undantag af första klassens patienter, skulle öfverflyttas till asylen, men qvinnorna fortfarande förblifva å hospitalet, hvarest män icke vidare borde intagas, och att på grund af svårigheter för ortens befolkning, om blott obotliga patienter af manligt kön finge intagas å asylen och endast botligt sinnessjuka qvinnor mottagas å hospitalet, vid behof måtte få från närliggande landskap intagas å asylen i Vadstena äfven botligt sinnessjuka män och å Vadstena hospital äfven obotligt sinnessjuka qvinnor.

Vid föredragning af detta ärende den 25 oktober 1895 fann Eders Kongl. Maj:t ej skäl att för det dåvarande förordna om ifrågavarande anstalters förening, men biföll hvad medicinalstyrelsen hemställt beträffande intagning af patienter å hospitalet och asylen, att tills vidare tillämpas, samt förordnade, att asylen tills vidare skulle stå under förvaltning af ho-

spitalets direktion; hvarjemte Eders Kongl. Maj:t täcktes föreskrifva, att ej mindre hospitalets öfverläkare, än äfven, der så ske kunde, hospitalets syssloman, predikant och sekreterare tills vidare skulle i motsvarande egenskap tjenstgöra äfven vid asylen mot den ersättning, som blifvit eller framdeles kunde varda i vederbörlig ordning bestämd; och bemyndigades medicinalstyrelsen att af förslagsanslaget till hospitals underhåll tills vidare tilldela sekreteraren vid Vadstena hospital tillfällig ersättning för det ökade arbete, som hans tjenstgöring i motsvarande egenskap vid Vadstena asyl kunde kräfva.

Med tillämpning af hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreskrifvit, hvad öfverläkarebefattningen vid Vadstena hospital angår, har Eders Kongl. Maj:t, som den 7 november 1895 i nåder utnämnt och förordnat då t. f. öfverläkaren vid Upsala hospital m. m. T. G. V. Björck att vara öfverläkare vid Vadstena hospital, dervid tillika förklarar Björck skyldig ej mindre att vara underkastad den förändrade ställning och tjenstgöring eller jemkning i tjensteåligganden, som kan blifva en följd af Vadstena asyls förening med hospitalet och deraf föranledd förening af läkaretjenst vid asylen med öfverläkarebeställningen eller eljest föreskrifvas, än äfven att tills vidare tjenstgöra såsom öfverläkare vid asylen mot den ersättning, som må hafva blifvit eller framdeles kan varda bestämd.

I underdånig skrifvelse den 16 innevarande mars har nu medicinalstyrelsen meddelat, att Vadstena asyl, som med början af sistlidne december månad öppnats för vård af sinnessjuke män, genom redan verkställd öfverflyttning af samtliga å allmän klass vid hospitalet vårdade män till asylen och genom fortgående öfverflyttning af sinnessjuke dels från andra i mellersta Sverige belägna hospital, hvilka derigenom kommit i tillfälle att mottaga botliga nyligen insjuknade, dels ock från landsorten, under innevarande år komme att fullständigt beläggas. De genom öfverflyttning till asylen af sinnessjuke män från Vadstena hospital ledigblifna platser hade upplåtits åt sinnessjuka qvinnor från andra hospital och från landsorten.

De provisoriska anordningar beträffande anstalternas skötsel och tjenstemännens aflöning m. m., hvilka under öfvergångstiden med nådigt bifall vidtagits, syntes medicinalstyrelsen numera, jemlikt föreskrifterna i förutnämnda nådiga bref den 1 juni 1894, böra utbytas mot andra för framtiden gällande. Med öfverlemnande af ett utaf direktionen för Vadstena hospital och asyl i ämnet afgifvet förslag har medicinalstyrelsen beträffande aflöningen åt de vid den gemensamma anstalten behöfliga tjenstemän anført följande.

Då öfverläkaren vid Vadstena hospital förr haft att ansvara för allt hvad sjukvården rörde i fråga om en personal af omkring 400 sinnessjuka, men hädanefter skulle få samma ansvar och omsorg för omkring 800 sinnessjuka, vore samme läkare förtjent af en förhöjning i aflöning, som syntes icke böra understiga 1,000 kronor. Jemfördes den förhöjda aflöningen, hvilken med sagda tillägg uppginge till 7,500 kronor, med motsvarande aflöning vid andra hospital, såsom Göteborgs, Vexjö, Hernösands, Kristinehamns och Piteå, inrymmande respektive 175, 222, 225, 300 och 300 sjukplatser, vid hvilka hospital öfverläkarnes aflöningar med Riksdagens bifall genom särskilda nådiga bref bestämts till 6,000 kronor, syntes den föreslagna aflöningen åt öfverläkaren vid Vadstena hospital och asyl, med beräknade 800 sjukplatser, ej vara för hög. Att öfverläkaren vid Upsala hospital, der sjukplatserna under senare åren ökats till omkring 450, kunnat aflönas med 6,000 kronor, förklarades deraf, att han tillika vore e. o. professor i psykiatri vid Upsala universitet och å dess stat uppbure en lön af 2,500 kronor. Öfverläkaren vid Stockholms hospital, med beräknade 270 sjukplatser, aflönades med endast 4,000 kronor; men detta berodde likaledes derpå, att han såsom tillika e. o. professor i psykiatri vid Karolinska institutet å dess stat uppbure en lön af 4,000 kronor med ett ålderstillägg af 500 kronor. Öfverläkaren vid Lunds hospital och asyl, med 354 sjukplatser vid hospitalet och 836 vid asylen, tillsammans nära 1,200 sjukplatser, aflönades med 6,500 kronor såsom öfverläkare vid hospitalet och åtnjöte tillika ett arfvode af 1,200 kronor såsom jemväl öfverläkare vid Lunds och Malmö asyl; dessutom uppbure han såsom lärare för de vid Lunds hospital tjänstgörande medicine kandidaterna af universitetets medel ett arfvode af 1,500 kronor. För öfrigt tjänstgjorde vid Lunds asyl utom öfverläkaren tre andra läkare, under det att öfverläkaren å Vadstena hospital och asyl till sitt biträde finge endast två läkare, till följd hvaraf hans tjänstgöring blefve mera betungande än öfverläkarens vid Lunds asyl. Så snart inom denna asyls område en särskild byggnad till boställshus åt öfverläkaren blifvit uppförd, erfordrades icke vidare den nu med 1,200 kronor utgående hyresersättningen åt öfverläkaren.

At de två biträdande läkare, hvilka redan vore anstälde vid Vadstena hospital och asyl, erfordrades icke någon förhöjd aflöning.

För sysslomannen hade hospitalsdirektionen föreslagit en löneförhöjning af 1,000 kronor, med hänsyn dertill att sysslomannens göromål och ansvar högst väsentligt ökats genom tillkomsten af asylen med utvidgadt jordbruk och betydlig ekonomisk förvaltning. Blefve emellertid ytterligare en bokhållare anställd å sysslomanskontoret, något som medicinalstyrelsen

ansåge nödvändigt, kunde sysslomannens aflöning ej behöfva höjas med mera än 800 kronor, då hans aflöning, nu utgörande 3,200 kronor, blefve 200 kronor lägre än den, som utginge till sysslomannen vid Lunds hospital och asyl, der patienterna vore omkring 400 flere än vid Vadstena hospital och asyl.

De genom asylens tillkomst väsentligt ökade kontorsgöromålen kunde omöjligt bestridas endast med tillhjälp af en bokhållare, hvarför utom den nu varande bokhållaren ytterligare en sådan måste anställas med vanlig aflöning af 600 kronor jemte naturaförmåner.

Med afseende dels derpå att hospitalspredikantens åligganden genom asylens tillkomst komme att fördubblas, och dels derpå att stadens af sina tjenstegöromål fullt upptagne prester icke kunde användas såsom hospitalspredikanter, hvadan särskild, väl kvalificerad prestman måste anställas, hade hospitalsdirektionen anhållit, att aflöningen till hospitalspredikanten måtte fastställas till 1,400 kronor jemte naturaförmåner i likhet med biträdande läkaren. Då emellertid af denne predikant icke fordrades annat eller mera än af andra hospitalspredikanter, hvilka i regeln aflönades med 800 kronor, utan att svårighet försports att få fullt lämplige sökande, och då vidare intet hinder borde finnas att anskaffa bostad m. m. i Vadstena för hospitalspredikanten, ansåge medicinalstyrelsen, att predikanten vid Vadstena hospital och asyl borde kunna åtnöjas med enahanda aflöning, som helt nyligen, efter Riksdagens hörande, bestämts för hospitalspredikanten i Lund, eller 1,400 kronor utan naturaförmåner.

Den nuvarande predikanten vid Vadstena hospital hade emellertid icke ingått på den genom nådiga brefvet den 5 juni 1885 fastställda lönestaten för samme tjensteman af 800 kronors lön jemte bostad, lyse, ved och första klassens kost och hade därför bibehållits vid en förut för honom personligen godkänd aflöning af 1,200 kronor i lön, 200 kronor i hyresersättning, 34 kubikmeter ved samt ersättning för första klassens kost eller tillsammans betydligt mer än hvad som vanligen tillkomme en hospitalspredikant. Fördenskull ansåge medicinalstyrelsen, att den löneförhöjning, som borde tilldelas honom för hans genom asylens tillkomst väsentligen ökade — om ock icke, på sätt hospitalsdirektionen syntes antaga, fördubblade — göromål, kunde begränsas till 400 kronor.

För sekreteraren, hvilkens göromål komme att ej obetydligt ökas, föresloge medicinalstyrelsen en löneförhöjning af 200 kronor, hvarigenom samme tjenstemans aflöning komme att uppgå till 1,000 kronor.

Emedan aflöning åt bokhållare, predikant och sekreterare vid hospital ej blifvit af Riksdagen bestämd, men väl anslag för sådant ändamål beviljats, syntes samma anslag böra höjas med nu angifna belopp: för

en andre bokhållare 600 kronor, för predikanten 400 kronor och för sekreteraren 200 kronor, tillsammans 1,200 kronor.

På grund af hvad medicinalstyrelsen sålunda anført har styrelsen hemstält, att Eders Kongl. Maj:t tacktes besluta: att Vadstena hospital och asyl skola förenas till en gemensam anstalt under benämning Vadstena hospital och asyl; att nämnda anstalt skall förvaltas af en gemensam direktion, med gemensamma tjänstemän och gemensam ekonomi; samt att vid anstalten skola till vård emottagas sinnessjuka män och qvinnor, hvilka äro berättigade till vård å asyl, och vid behof jemväl botliga sinnessjuka män och qvinnor från Östergötlands och angränsande län.

Derjemte har medicinalstyrelsen tillstyrkt, att Eders Kongl. Maj:t tacktes, efter inhemtande af Riksdagens bifall, fastställa aflöningsstat för öfverläkare, två biträdande läkare och syssloman vid Vadstena hospital och asyl med de kontanta belopp, som, enligt hvad redan nämnts, för dem ifrågasatts, nemligen för öfverläkaren 7,500 kronor, för de två biträdande läkarne, efter 2,500 kronor för hvardera såsom hittills, 5,000 kronor och för sysslomannen 4,000 kronor, samt dessutom med vissa naturaförmåner af enahanda beskaffenhet som de, hvilka för närvarande äro desse tjänstemän tillförsäkrade och derjemte för öfverläkaren elektrisk belysning; och skulle för öfverläkaren jemväl kvarstå hans nuvarande skyldighet att, intill dess annorlunda bestämdes, i stället för boställsvåning åtnöjas med en hyresersättning af 1,200 kronor årligen.

Slutligen har medicinalstyrelsen hemstält, att beträffande tillämpningen af lönestaten de i nådiga brevet den 5 juni 1885 angående aflöning åt tjänstemän vid åtskilliga hospital meddelade bestämmelser och dervid fästade villkor skola förklaras lända till efterrättelse samt att de till arfvoden åt vissa lägre hospitaltjänstemän anvisade anslag måtte förhöjas med 1,200 kronor.

Det vid medicinalstyrelsens underdåniga skrifvelse fogade förutnämnda förslag af hospitalsdirektionen skiljer sig från medicinalstyrelsens väsentligen endast i de af styrelsen angifna fall i fråga om löneförmånerna åt sysslomannen och hospitalspredikanten.

Den redan från början tilltänkta och för närvarande faktiskt, om än blott provisoriskt anordnade föreningen af hospitalet och asylen i Vadstena synes mig nu böra, med iakttagande af de utaf medicinalstyrelsen i afseende härå föreslagna bestämmelser, definitivt genomföras. Att dervid en omreglering i viss mån af de nu gällande aflöningsförhållandena för de vid dessa anstalter anstälde tjänstemän är af behofvet påkallad torde vara uppenbart, och jag finner i fråga härom hvad medicinalstyrelsen föreslagit vara välbetäckt. Dessutom lär, jemväl på sätt medicinalstyrelsen tillstyrkt, blifva

nödigt att vid de förenade anstalterna antaga en andre bokhållare, hvilken torde böra tillerkännas enahanda aflöningsförmåner, som tillkomma den nu i hospitalets stat upptagne bokhållaren. Vadstena hospital och asyl skulle då i sådant afseende blifva likställd med Lunds hospital och asyl, hvarest nu finnes en andre bokhållare, hvilkens arfvode och naturaförmåner utgå lika med förste bokhållarens. Hvad beträffar den särskilda höjningen tillsvare af 400 kronor i fråga om den nuvarande predikantens arfvode, så länge denne ej ingått på ny lönestat, är jag äfven ense med medicinalstyrelsen. Sedan predikanten kommit på ny lönestat, skulle emellertid erfordras 600 kronor till fyllnad af det i hospitalets nuvarande stat för honom upptagna arfvode af 800 kronor.

På grund af hvad i detta ärende förekommit får jag i underdånighet tillstyrka, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen

dels att beträffande Vadstena hospital och asyl, förenade till en anstalt, godkänna följande aflöningsstat för nedannämnde tjänstemän, nemligen öfverläkaren

kr. 7,500: —

jemte boställsvåning, ved och elektrisk belysning, dock med skyldighet för öfverläkaren att, intill dess annorlunda bestämmes, i stället för boställsvåning åtnöjas med en hyresersättning af 1,200 kronor årligen;

två biträdande läkare, hvardera 2,500 kronor, » 5,000: —

jemte för hvardera bostad med möbler och sängkläder, lyse, ved, tvätt och första klassens kost;

sysslomannen..... » 4,000: —

jemte boställsvåning och ved;

dels i fråga om tillämpningen af denna stat förklara, att enahanda föreskrifter, som af Eders Kongl. Maj:t, i öfverensstämmelse med Riksdagens beslut, redan beträffande stat för tjänstemän vid Stockholms med flera hospital meddelats om den kontanta aflönings fördelning i lön och tjänstgöringspenningar, om förändring i biträdande läkares aflöning under vissa förhållanden samt om förbud för öfverläkare att utom hospitalet utföra annan än viss praktik, äfven skola gälla för bemalde tjänstemän vid Vadstena hospital och asyl;

dels att, på det Eders Kongl. Maj:t må komma i tillfälle att lemna arfvode åt, förutom en förste bokhållare, äfven en andre bokhållare vid ifrågavarande anstalter samt bereda höjning i nu utgående arfvoden åt predikanten och sekreteraren vid hospitalet för tjänstgöring vid de förenade anstalterna, med 1,400 kronor öka det belopp af högst 19,900 kronor, som af Riksdagen åren 1885, 1886, 1893 och 1894 beviljats till arfvoden åt motsvarande tjänstemän vid vissa anstalter för sinnessjuka;

dels ock att medgifva, att ej mindre nyssberörda belopp, 1,400 kronor, än äfven hvad som erfordras för beredande af förenämnda aflöningsförmåner åt läkarne och syslomanen vid Vadstena hospital och asyl samt naturaförmåner åt så väl förste som andre bokhållaren lika med nuvarande bokhållarens må utgå af förslagsanslaget till hospitals underhåll.»

Hvad föredragande departementschefen sålunda tillstyrkt behagade Hans Maj:t Konungen, på hemställan af statsrådets öfrige ledamöter, i nåder gilla och bifalla; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bil. D vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

C. E. Blom.